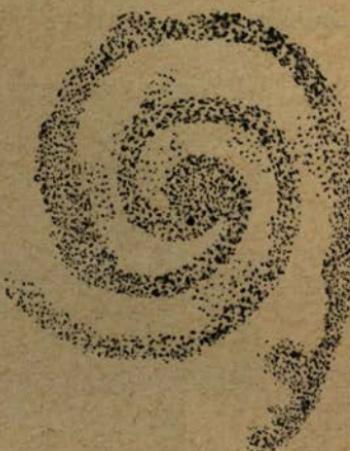

Зн чи, тая работа той ще тръбва да я завещае на по-
томството си. И все пакъ, на небето нѣма по една
звезда за всѣки човѣкъ, тѣй като броятъ на хората
вече надминава 2 милиарда.

Но ученитѣ сж открили още и други нѣща за
Млѣчния пжть. По неговите разклонения, по по-голѣмата
гжстота на звездитѣ на нѣкои мѣста и по различната
имъ далечина тѣ сж разбрали, че ако го гледаме не
въ тѣсната посока, както го гле-
даме сега, а насреща, откъмъ
полюситѣ му, ще видимъ, че
той има форма на една ги-
гантска спирала отъ звезди, —
нѣщо като огроменъ звезденъ
„охлювъ“. Това може лесно
да се разбере отъ нашите кар-
тинки. Млѣчниятъ пжть е единъ
спираленъ купъ отъ звезди.

Астрономитѣ сж измѣри-
ли и колко е голѣмъ този не-
бесенъ „охлювъ“. Той е тол-
кова грамаденъ, че не мо-
жемъ да го измѣrimъ ни въ
километри, ни въ милиони кило-
метри. Голѣмитѣ небесни про-
странства ги мѣrimъ съ друга
мѣрка, наречена свѣтлина
година. Това е пжтьтъ, който ще измине свѣтлинниятъ
лжъ, като пжтува изъ пространството цѣла една го-
дина. А свѣтлинниятъ лжъ е най-бѣрзото нѣщо въ
свѣта — по-бѣрзо отъ електрическия токъ, съ който
предаваме нашите телеграми и телефонни разговори.
За една секунда свѣтлината изминава 300,000 кило-
метра — значи, отива почти до Луната; за 8 минути
идва до насъ свѣтлината отъ Слънцето (150 милиона
км.), а за една година (31,536,000 секунди) тя изми-

Нашата звездна вселена
прилика на грамаденъ
„охлювъ“. Тя е една спи-
рална мѣглявостъ.